

de aktier ud fra kursen pr. 31. december 2009. Det medfører, at landets virksomheder kommer til at betale aktieavanceskat i en enorm størrelsesorden af avancer, som aldrig er opnået. Og det skyldes selvfølgelig, at aktiekurserne i dag – og sikkert også til nytår – er langt lavere end de faktiske anskaffelseskurser. Hvornår har man hørt om en borgerlig regering, som ønsker at beskutte avancer, der aldrig er opnået?

Det er simpelt hen noget af det groveste, man overhovedet kan forestille sig, og det er langt værre end at beskutte med tilbagevirkende kraft. Her er tale om beskatning af en avance, som ikke er opnået, og som altså er en rent fiktiv beskatning af landets virksomheder. Jeg ved ikke, i hvilket andet land man kan forestille sig en sådan løsning. Og så er det faktisk endda ret enkelt at løse det her.

Jeg vil godt spørge skatteministeren, om han ikke kunne overveje en løsning som den, jeg nu skitserer, for det her er faktisk løst før, nemlig med overgangsløsningen for privates beskatning af aktier i maj 1993. Det var ganske vist en anden regering, men det skulle ikke være umuligt for den nuværende regering at sætte sig ind i den løsning og overføre den situation på selskabernes situation nu.

Også dengang i 1993 skulle en 3-års-regel med skattefrihed for avancer erstattes af skattepligt. Man valgte at lade borgerne vælge mellem en faktisk anskaffelsesværdi og gældende kurs på overgangsdatoen, den 19. maj 1993, og man sikrede med en værnsregel, at staten ikke led tab, nemlig ved at bestemme, at tab, som opstod ved anvendelse af 19. maj 1993-kursen, ikke kunne bruges til modregning i kommende avancer.

Man kan i dagspressen i dag læse, at Venstres ordfører siger, at man har fundet løsningen, og man har oven i købet valgt at kalde den det, som jeg tror Venstres ordfører kaldte den, nemlig en clean cut-løsning.

Jeg vil klart betegne det her som en uppercut-løsning. Der er ingen danskere, som vil finde sig i at få et brev fra skattevæsenet og få at vide, at man fiktivt har forhøjet deres indkomst fra 200.000 kr. til 400.000 kr., og at de så skal beskattes af det. De bliver beskattet af noget, de ikke har tjent, en gevinst, de ikke har haft. Og det konkrete eksempel, som jeg også gav til skatteministeren i går aftes, er, at man har købt aktier i et holdingselskab og investeret for 1 mio. kr., nu er værdien så faldet til 200.000 kr., og hvis værdien så næste år stiger og kommer op på 400.000

kr. og noget er genvundet, skal man beskattes af den værdistigning, der er fra 200.000 kr. til 400.000 kr., på trods af at man er langt, langt fra det beløb, som man oprindeligt brugte og investerede. Det er simpelt hen ikke fair.

Jeg vil gerne have, at skatteministeren kommer herop og begrundet, hvorfor det her er retfærdighed – i en liberal tankegang, i en borgerlig tankegang, i en dansk tankegang.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Skatteministeren.

Kl. 13:44

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Der er mange papirer at få med op, for der er også mange spørgsmål i forbindelse med lovforslaget her.

Lad mig bare lige starte med at få ridset hele baggrunden for lovforslaget op. Lovforslaget er en del af regeringens samlede skattereform, forårspakke 2.0, som blev aftalt på plads af regeringen og Dansk Folkeparti den 1. marts i år. Formålet er at få sænket skatten på arbejdsindkomst. Vi sætter skatten ned med 29 mia. kr., vi får sænket beskatningen af indkomst, uanset om det er små indtægter eller store indtægter, vi får sænket marginals-katten markant for rigtig store grupper i den danske befolkning. Det gælder der, hvor det for alvor har en betydning, nemlig i forhold til den gevinst, man har, hvis man yder en ekstra times arbejde, en ekstra indsats, eller hvis man påtager sig et større ansvar og dermed får en højere løn på arbejdspladsen. Det gælder også, hvis man tager sig en efteruddannelse og bliver berettiget til en højere afregning, eller hvis man som et ungt menneske skal stå og vælge, hvilken uddannelse man vil tage, for så er der en større tilskyndelse til at tage de uddannelser, der fører til job, som skaber stor vækst og dermed også en stor aflønning i samfundet.

Hele skattereformen er fuldt ud finansieret – det kommer jeg tilbage til lige om lidt – og det betyder, at vi med skattereformen ikke tager penge, som kunne bruges til andre initiativer, til velfærd eller bekæmpelse af den økonomiske krise, og bruger på skattelettelser. Nej, skattereformen er fuldt ud finansieret, og den er faktisk finansieret sådan, at den ekstra arbejdsindsats, der kommer, den ekstra aktivitet, på ca. 5,5 mia. kr. i skatteværdi, bruges til at styrke vores økonomi, så vi fortsat har råd til at betale skoler, sundhedsvæsen, social omsorg m.v. Derfor er det vigtigt, at der er en fuld finansiering af den lettelsesside, som vi stod og diskuterede her i